

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 66/2011-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosti Ing. J. R. a JUDr. I. R., obaja bytom K., zastúpených advokátom JUDr. M.S., K., vedené pod sp. zn. Rvp 148/2011 a sp. zn. Rvp 189/2011, ktorými namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 40 C 145/2007, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti Ing. J. R. a JUDr. I. R. vedené pod sp. zn. Rvp 148/2011 a sp. zn. Rvp 189/2011 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 66/2011.

2. Sťažnosti Ing. J. R. a JUDr. I. R. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 21. januára 2011 a 26. januára 2011 doručené sťažnosti Ing. J. R. a JUDr. I. R., obaja bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“, len „sťažovateľka“, spolu len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. M. S., K., vedené pod sp. zn. Rvp 148/2011 a sp. zn. Rvp 189/2011, ktorými namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 40 C 145/2007.

Z obsahu sťažností a príloh k nim pripojených vyplýva, že 14. januára 2003 bola okresnému súdu podaná žaloba A. N. a spol., proti Mestu K. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá bola pôvodne vedená pod sp. zn. 14 C 26/2003.

Na základe návrhu žalobcov z 18. júla 2007 okresný súd uznesením č. k. 40 C 145/2007-13 z 25. júla 2007 pripustil, aby do konania na strane žalovaných pristúpili sťažovateľ ako žalovaný v 3. rade a sťažovateľka ako žalovaná vo 4. rade.

Dňa 10. augusta 2007 okresný súd určil termín pojednávania na 28. september 2007, ktoré bolo zrušené.

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 3 Co 320/2007-77 z 19. júna 2008 odmietol odvolanie žalovaných v 5., 6., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 20. a 21. rade a zrušil uznesenie okresného súdu v časti, v ktorej pripustil, aby do konania pristúpil žalovaný v 19. rade, a v rozsahu zrušenia mu vrátil vec na ďalšie konanie.

Dňa 15. júla 2009 okresný súd určil termín pojednávania na 29. október 2009.

Okresný súd uznesením č. k. 40 C 145/2007-196 zo 16. októbra 2009 pripustil, aby do konania na strane žalobcov pristúpili ďalší žalobcovia.

Dňa 27. októbra 2009 sťažovateľ požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že mu nebol doručený návrh na začatie konania v súlade s ustanovením § 114 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), a nemal tak možnosť sa s jeho obsahom oboznámiť a vyjadriť sa k nemu.

Dňa 28. októbra 2009 sťažovateľka požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním.

Dňa 16. decembra 2010 sťažovatelia podali predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, na ktorú reagoval listom sp. zn. Spr 119/10 z 29. decembra 2010 doručeným 3. januára 2011 sťažovateľke a 10. januára 2011 sťažovateľovi.

Dňa 17. januára 2011 okresný súd určil termín pojednávania na 5. máj 2011.

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uvádza:

„Sťažovateľ si dovoľuje poukázať na skutočnosť, že napriek tomu, že jeho sťažnosť predsedovi okresného súdu na prietahy v konaní sp. zn. 40C/145/07 bola vyhodnotená ako dôvodná, podstatnejšou je skutočnosť, že z nej nevyplýva, že by v konaní došlo k náprave uvedeného protiprávneho stavu, najmä s poukazom na akceptáciu nariadenia pojednávania o takmer pol roka a nevyjadrenie sa k nedoručeniu návrhu na začatie konania za tri roky...

Sťažovateľ je formálne účastníkom konania od roku 2007, byt nachádzajúci sa v dome, ktorý je predmetom konania však nadobudol na základe kúpnej zmluvy v roku 2003. Sťažovateľ je z uvedeného dôvodu v stave právnej neistoty od roku 2003. Sťažovateľ nadobudol uvedenú nehnuteľnosť krátko po tom, čo bolo začaté konanie vo veci. V prípade, že by bol účastníkom konania už od roku 2003, mohol sa vzhľadom na ustanovenia Občianskeho zákonníka dovolať neplatnosti uzavretej kúpnej zmluvy v trojročnej premlčacej lehote. Vzhľadom na to, že do konania pristúpil až v roku 2007, bola mu táto možnosť odopretá. Významným je predmetné konanie vedené u odporcu pre sťažovateľa aj z dôvodu, že v prípade, ak by mal vedomosť o začatom súdnom konaní malo by to vplyv na rozhodovanie, či kúpnu zmluvu na základe ktorej nadobudol vlastnícke právo k bytu nachádzajúcemu sa v dome, ktorý je predmetom konania sp. zn. 40C/145/2007 uzavrie alebo nie.

Sťažovateľ je presvedčený o tom, že konanie Okresného súdu Košice I nesmeruje k odstráneniu jeho právnej neistoty, teda k právoplatnému skončeniu sporu, ale súd svojim postupom a rozhodnutiami naopak konanie nedôvodné predlžuje a oddaľuje tým poskytnutie právnej istoty rozhodnutej veci sťažovateľovi.“

V podstate totožné skutočnosti uviedla vo svojej sťažnosti aj sťažovateľka.

Sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 40 C 145/2007 porušil ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby mu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietáhov a zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

1. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa u neho začali a skutkove spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 148/2011 a sp. zn. Rvp 189/2011 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy o spojení sťažností na spoločné konanie.

2. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovatelia sa sťažnosťami domáhali vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 40 C 145/2007.

Ako vyplýva z uvedeného, sťažovatelia sú účastníkmi napádaného konania od 25. júla 2007, keď okresný súd rozhodol o ich pristúpení do konania na strane žalovaných, a ochrany svojich práv sa domáhali aj podaním sťažností na priet'ahy v konaní okresného súdu podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na ktoré reagoval predseda okresného súdu listom sp. zn. Spr 119/10 z 29. decembra 2010, pričom ich vyhodnotil ako dôvodné, za vzniknuté

prieťahy sa ospravedlnil a zároveň uviedol, že vo veci bol určený termín pojednávania na 5. máj 2011.

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k názoru, že hoci sťažovatelia podali predtým, ako sa obrátili na ústavný súd (21. januára 2011 a 26. januára 2011), sťažnosti na prieťahy v konaní okresného súdu (16. decembra 2010), takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti okresnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou, resp. neefektívnou činnosťou. Z odpovede predsedu okresného súdu navyše vyplýva, že boli vykonané opatrenia, aby k zbytočným prieťahom viac nedochádzalo.

Ústavný súd vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti zastáva názor, že podanie predmetných sťažností bolo v danom prípade zo strany sťažovateľov iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takéto sťažnosti mohli mať, ak by okresný súd dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prieťahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, III. ÚS 126/2010, III. ÚS 256/2010).

Sťažovatelia podali sťažnosti bez toho, aby poskytli všeobecnému súdu možnosť vykonať účinné opatrenia na napravenie zistených nedostatkov v konaní, a z tohto dôvodu ústavný súd považuje ich sťažnosti za neprípustné.

Z dôvodu odmietnutia sťažností ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľov nerozhodoval.

V prípade, ak by okresný súd v budúcnosti nekonal plynule a svojím postupom by vykazoval určitú nečinnosť, sťažovatelia majú možnosť opakovane podať sťažnosť ústavnému súdu, v rámci ktorej bude zohľadnený celý doterajší priebeh konania, to znamená, že toto rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku rozhodnutej veci podľa § 24 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedených skutočností rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2011